

**Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Hapanta
Ta Hellēnisti Heuriskomena**

Origenes

Coloniæ, 1685

Homilia XIX. in istud: Decepisti me Domine, & deceptus sum. usque ad
istud: Dominus probans justa. Eodem Interprete.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79842](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-79842)

IN JEREMIAH PREDICTA XVIII.
183

* **χριστόν** * Ἰησοῦς καρδιαν αὐτοῦ ποτε οὐκέτη. εἰ γὰρ αὐτὸν Ἰησοῦς καρδιαν, εὐχούσης γίνεται, εἰπων τὸ δόξανθος αὐτούς, μωρούς δηλανοῦντος μεῖζον εἶναι αὐταντοντος Ἰησοῦς καρδιαν τὸ ἡμετεροῦν τοῖς ταχείσιν ἡμετεροῖς· & διάματα γενοῦνται μεῖζον την εγένεντος. ἀλλα μόνον πιστώσωτε μεῖζον τοῦ μεῖζον * πεῖται γεννώντος, τὸ ἡγεμονεύοντος μοναχούν. εταῖς ἔρχομαι καὶ Ἰησοῦς λοιπός τοῦ τὸν νόμον κολαστεῖς, καὶ λαμβάνω λέξιν διατελεῖσθαι συνάδεσθαι τοῖς, καὶ σωπήσασι μιττούν κολαστεῖσθαι ἀμάρτων, ἐπειδὴ γένεται τὸ πάτος με κύριον, καὶ ἡπατίδεων, συγδιέξαμεν τὸν ἀπατηθενακαλάς. τι γένεται διάπτοσος; & διετήσας τὸν νόμον μωρόσας, κολεύσκατοντος Ἰησοῦς καὶ τερούς μαρτυρῶν διποντος. πόσω δοκεῖτε χείροντος αξιωθετεῖν πιμελέτας, ὁ τὸν γένος τοῦ καταπατήσας, διόματον ὡς παῖδες τελετημονίαν. εἶπον ἀυτὸν. ἀλλ' ἐλέγω ἀτελεῖς, φοιτοῦ μεῖζον εἶναι τὸν λεγούσιν τὸ τοῦ κολαστεῖσθαι τὸν εὐδιαγελέως συμετανόντων, μεῖζον τοῦ * αἰχνοδιάβολον, μεῖζον νοερύρων δια τὴν εἰσήχθην ὡς παῖδον ὁ αὐτός. Οὗτος, αἰχνοδιάβολος καὶ * φοβοῦστος λέγων· ἡπάτητος με κύριον, καὶ ἡπατίδεων καὶ σὺ * ὅσον εἶ παῖδος, φοβοῦστος ἀπειλᾶς, οὐαὶ μὴ παθῆς τὸ περτάς ἀπειλᾶς ταῖς κολαστεῖσθαις αἰγανίσεις, τὸ στέσσον πῦρ, ἡ τάχα πτερεταί μεῖζον τὸ διποντόν μερόν ποιεῖ, τὸ ταχαί πτερεταί μεῖζον τὸ διποντόν μερόν ποιεῖ τὸν ὄρθον λογον Ἰησοῦ πλείου βεβαίοτον· ὃν πανταν μινδαμώς πειρασθείηται μέρη, ἀλλ' εἰς τὸν χειραπότερον μέρον μιναιαθείηται μέρη αξιωτέρων τοῦ ἔργον τοῦ ἐπεργανόν, καὶ παρα, ἐπειδὴ τὴν πατερὸν αἰγαγωγὴν, εἰς χειραπότερον, φέσσην δέξα καὶ τὸ κεράτον τοῦ ταχαί περιπολεῖσθαις ταῖς αἰγανίσεις, τὸ αἰονίαν τοῦ πατερὸν αἰγαγωγὴν, αἰπεῖν.

ΟΜΙΛΙΑ Θ.

HOMILIA XIX.

Η πάτησες με κύρε, καὶ ἐπατήθη. μέχεται
ξιέσις δοκιμάζειν πάτησε

*Decepisti me Domine, & deceptus sum. usque
ad istud; Dominus prophans iusta*

Jerem. 20,
7.
Jer. 10, 12

Eodem Interprete.

Omnia quæ de Deo scripta sunt, quantumvis in speciem per se abspta sint oportet, ut arbitror, digna cogitare bono Deo. Quis enim non dicer abspta esse ad Deum relata, habere ipsum iram, flagrare ipsum furore, pénitentiam agere aliquando, item dormire ipsum: veruntamen unumquodque horum ab eo qui

nove-

Aa niam

nam vero aliud quidem expectaverat, aliud vero ipso occurrit: super hoc est quod ait: *Decepisti me Domine, & decepisti sum.* Similem huic expositioni tradidit in Itaia; nam & ille nescius, quid sibi mandandum fore, ut diceret populo, audit Deum iuxta quae scripta sunt dicentem: *Quem mittam, & quis ibit ad populum hunc?* ipse autem, inquit, respondit: *Ecce ego sum: mittere me: & audit, Vade, & dic populo huic: Auditu audieris, & non intelligitis: & videntes videbitis, & non perspicietis.* *Incrassatum est enim cor populi hujus, &c.* Cum igitur nesciret, quid esset ^B *va-*
^{1/ais. 6.8.} *ticinatus, & se minatur populo, ideo* ait in frequentibus: *Vox dicens, Clama.* Ipse autem non respondit, ut promptus exequendi quod iustum erat, sed dixit: *Quid clamabo? dexter enim effectus erat: ne forte iterum audiret sicut in priori propheta: Vade, & dic populo huic: Auditu audieris, & non intelligitis.* *Quid igitur clamabo? Omnis caro fenum, & omnis gloria ejus sicut flos feni, &c.* Nihil audirebat in his contra Israelem. Hac narravit iste nobis ex traditione quoad istud: *Decepisti me Domine, & decepisti sum.* Ego autem quae à dantibus sumpni non custodiam solum, ne que defodiam talentum tradentium mihi in terram, neque minam docentium quid utile alligabo in sudario; sed multiplicabo disciplinas, quas per traditionem accepi a eo qui utilia tradere noverat. Incumbit mihi minam sive Evangelii, sive Apostoli, sive Prophetarum, sive Legis multiplicare. Hac igitur audiens consideravi mecum istud: *Decepisti me Domine, & decepisti sum.* Et considerans opto veri quidam in hunc locum invenire. Num forsitan ergo sicut pater filium adhuc puerum decipere commodo suo cupit, cum aliter ipso prodeesse non possit, nisi puer decipiatur. Sicut medicus decipere laborantem conatur, cum non possit aliter curari, nisi deceptionis verba suscepit. Ita etiam agit universorum Deus, cum sibi propositum habeat prodeesse generi humano. Dicat medicus laboranti: Secarite oportet; cauterio tibi opus est, alia graviora tibi patientia sunt, nequaquam tradet semetipsum ille: sed nonnunquam aliud dicit, & abscondit sub spongia ferrum quo secundus fit. Et rursum abscondit, ut ita dicam, sub placentia naturam rei amaræ, & ingratum medicamentum, volens minime nocere, sed sanare illum qui curandus est. Istiusmodi

ποτέσσερις οὐ ποτέσσι ποιεῖται τὰ έστη. λαβεῖν τὸ ποτέσσερις οὐκεῖται. καὶ ποτέσσι πέσσων τὸν θεού τοιαύτην. ἐπεὶ οὐ ἀλογόμητρας τοιαύτην οὐκεῖται, ἀλλοὶ οὐ αὐτοὶ ἀπότιμοι εἰναι, οὐ πτερωτοὶ φοῖν. πτατησάσθι τοιαύτην διηγεῖται ἀπέδιδες οὐ οὐκέτι τοιαύτην. κακένος γὰρ εἰδὼς τὸ μέλλον τοιαύτην, λέγει τῷ λαῷ, * ἀκέστη οὐ θεός οὐ τὰ γεράματα τοιαύτην λέγοντας. πίναλη ποτέσσερις, οὐκέτι πορθεῖται τοιαύτην λαὸν τέτων, οὐδὲ φοῖν, ἀπεκενεύαται. * οὐδὲ εὔημι. ποτέσσερις με, ἀκέστη. πορθεῖται, εἴπον τῷ λαῷ τέτων. αἰκονάκεστε, οὐ μησοῦντε. καὶ βλέποντες βλέψετε, οὐ μηδιόπτες ἐπαχεύθη γὰρ οὐ καρδία τοιαύτην λαὸν τέτων, οὐτε οὐδεὶς οὐ μελλεῖ τοιαύτην λαὸν τέτων, οὐδὲ φοῖν, καὶ οὐτε μελλεῖ απειπεῖν τῷ λαῷ διὰ τοῦ φοῖν οὐτε οὐδεὶς φοῖν λέγοντας, Βόσσον. οὐδὲ οὐκέτι απεκενεύαται, οὐδὲ τοιαύτην ποιεῖσθαι τοιαύτην λαόντας, αὐλαὶ ἔπει. πίνοντας, * ἔλαβεν γενναῖον μηποτε πάλιν αἴστην οὐ πληρεῖσθαι πεφτεῖσθαι πεφογεῖσθαι. πορθεῖται, καὶ εἴπον τῷ λαῷ τέτων τοιαύτην. αἰκονάκεστε, καὶ οὐ μησοῦντε. τίθενται σο, πάσα ταῖς Χριστοῖς, καὶ παταδέξαιων τοιαύτης οὐδὲ τοιαύτης χοεῖται, καὶ ταῖς ζηνταῖς. εἰδὲν πάσην οὐ ταῖτοις οὐτε τοιαύτην ιηταῖς οὐκεῖται τοιαύτην τοιαύτην. πτάτησάς με καὶ κατατίθειν εγώ οὐ οὐχομάται λαμβάνω ποτέσσερις τοιαύτην τοιαύτην λέγοντας μοι εἰστιν γάλη, μηδὲ τοιαύτην μνᾶν τοιαύτην διδασκοντας πάχεσσι ποτέσσερις εἰς ταῦδεσσι. αὐλαὶ πτεροναστιν ποτόη τοιαύτην μαρτυράτων, οὐ λαμβάνω ποτέσσερις τοιαύτην διδασκοντας οὐκέτι μνᾶντας τοιαύτην μαρτυράτων. πτάτησάς με καὶ ειπανταῖς τοιαύτην. πτάτησάς με καὶ ειπανταῖς τοιαύτην. οὐχομάται διεξισκεν ποτέσσερις τοιαύτην μνᾶν εἴτε διαγένεται, εἴτε διποτέσσερις, εἴτε πεφογεῖται, εἴτε νόμος ποιηταὶ ποτέσσερις πλαστονα. Ταῦτα οὐ αἰκέσταις εἰσπίπτενται παταταῖνται οὐ πτεροναστοῖς συμφερούστε βλέψετε, οὐ αὐλαῖς μνᾶντας ωφελούσθεται, εἴτε μηδὲ παταταῖνται. οὐσιασταῖται ποτέσσερις μνᾶντας περιγνωματίσθεται. οὐ μνᾶντας περι-

έχει ωφελησαι τὸ τῷ ἀνθρώπων γένος· λεγέτω ὁ ιατρὸς τῷ κακοντι, τημῆναι σε δεῖ, καυτηλεαδηνάι σε δεῖ, ἀλλα καλεπότερα σε πατέντεν σε δεῖ, εἰκὸν ἀντιστράχουσεν εἰλήφειν, πρόσκενος. ἀλλ' εὐθεία ἀλλο λέγει, ζέκριψεν ταῦταν σπόγγον τὸν εἰκενοτό τετρυμόν τὸ διατελεῖσθαι, σιδηρίου. Ἐπάλιν καρύπιδί, ἵνα γέτως ἀνομάτω, εἰσάδη τὸ μελιτὸν θητικές Φύση, Κατόπιν διδεῖς φάρμακον, βελόμερον καὶ βλάψα, ἀλλ' ιασατος τὸν θεραπεύμερον· Τελείωσεν την

rum medicus quandoque medicinale fer-
rum sub molli ac delicata spongia abscondit: quin & pater regit amorem erga filium
per minarum intermissionem. Atque illæ
quidem deceptions auferunt sevulos
tumores ac varices, & si quid aliud corporis
strukturæ noceat; hæc verò auferunt indocili-
tatem atque oscitantiam. Ceterum istius-
modi quid mysticè Deum facere Prophetæ
cogitavit, & videns se deceptum à Deo in
bonum ait: *Decepisti me Domine, & deceptus
sum.* Adduxerat eum in talam extatin, ut
etiam diceret Deo: Decipe me, si hoc ex-
pedit. Alia est enim deceptio quæ fit à Deo;
& alia est deceptio quæ fit a serpente. Vide
Gen 3,15.
quid dicat mulier Deo: *Serpens decepit me,
& comedi.* Et deceptio quidem serpentis ejec-
tit Adamum & uxorem ejus ē paradiso Dei:
sed deceptio quæ contigit Prophetæ dicen-
ti: *Decepisti me Domine, & deceptus sum,*
eexit ipsum ad tantam prophetiæ gratiam,
eò quod auxerit in eo virtutem ad ipsius
perfectionem, & ut posset, postquam homi-
nem non timeret, subseruire voluntati ver-
bi Dei. Hæcigitur etiam nos intelligentes
in præsentiarum, etiam optemus decipi à
Deo, dummodò tantum serpens non decipi-
at nos. Etiam alibi huic simile scriptum
13.19.14. reperitur esse dictum in Isaia: *Dominus enim
misericordia eis spiritum seductionis.* Intelliges et-
iam ibi, quid faciat spiritus seductionis mi-
stus à Deo. Bene autem habet, quod non
merum dederit Deus spiritum seductionis,
sed, ut Prophetæ nominavit, miscuit ipsum.
Periculum facere volo, & exemplum dare
utiliter deceptorum. Sunt quidam, qui idcirco
colunt castitatem & puritatem, & alii qui
idcirco colunt monogamiam, quia puta-
bant perire illum qui nuptialiter coeati per-
ditum iri qui duas duxerit uxores. Compa-
ramus eos secundum seiplos; quia expedit
magis monogamo deceptum fuisse, & pu-
tasse punitum iri, & aeterno supplicio addi-
cendum esse bigamum, ut maneat mono-
gamus & purus, quam nosse veritatem, &
duas acceperis uxores. Arbitror omnem
quicunque hujusmodi sequelam viderit,
dictum beatus quidem esse puritatem
serville, & non ad secundas transfire nu-
ptias minimè deceptam, & videre illam
quoque quæ bis nubis participem quidem
esse salutis alicuius, non tamen tantæ bea-
titudinis, quanto illa quæ colit puritatem;
sin hoc non possit, præstat fuisse deceptam,
ac si bis nubentes perirent. Istiusmodi quid
etiam reperies in quibusdam qui colunt ca-
sitatem, & omnimodam puritatem: quin

τηρίας τινὸς καὶ ἡ δῆμος^Θ, εἰ μὲν τοσαῖς μακριστῷ^Θ, * ὃς οὐ κατέχει
εἰσιστα. εἰ δὲ μὴ διεπατεῖ τεῖ, θελτιον τὸ ἡπατηδα, ὃς δοτοῦσιν
* διγάμιν. Τετέρον τι διέρχεται καὶ Πτι τινῶν ἀσκέντων τὴν αὔγειαν, κατηκαθει-

tes, καὶ καταβαλλοῦντος, καὶ λιθοσελέμφος. A periculis expositi, & dejecti, & lapidibus impediti à populo, è medio sublati, odio habiti, persecutionem passi, & plurimum perpessi sunt, & sustinuerunt, ut secundum voluntatem Deiclorum ipsius solius querentes, prædicantes Verbum, finem à Deo consequerentur. Tota die per se veravi subfannatus. Accusatio est adversus generationem istam, quia non paucos aliquot dies exegit Propheta subfannatus; sed omni die perveraverat subfannatus, quia amaro verbo meo ridebo. Est quædam promissio risus; cuius promissionis cognomentum est Patriarcha Iacob: interpretatur enim risus. Porro risum B esse in promissione liquet ex eo: Beati qui Luc. 6. 2. fletis nunc, quia ridebitis: promissio autem, quia ridebitis; sicut etiam promissum: Filii Dei vocabuntur, & Deum videbunt, & possunt debent terram, & ipsorum est Regnum caelorum. Eodem modo est promissio risus, vel è diverso fletus qui beatus prædicatur. Petes autem, an huic bono risu secundum alium atque alium sensum consonet quidem ille qui beatus prædicatur fletus, adveretur autem miserandus ille qui adversariis repositus est fletus alius. *Va enim qui rident nunc, quia lugebunt, & flebunt.* Alius namque fletus quibea prædicatur, alius qui repositus est si quis vixerunt male. Utrum autem etiam ille finis quid utile habeat nefcio quid dicam. Audi Paulum quando docebat, hoc dicendis fatigebat, ut contrastarentur auditores; & confitetur se tum maximè latari, quando contrastabatur quis ex ipso; ait enim: *Et quis est qui me letificet, nisi qui contristatur ex me?* Et si quis potens est mouere animum auditoris præsertim peccatoris, tales solet proferre sermones, qui ex virtute, & ordine, ac divinitate, atque sacrorum D sensuum pondere prouuntati percellunt animum auditoris, & movent ad luctum, & ad fletum, & ad lacrymas; ita ut si qui dicit gaudeat, cum viderit auditorum delinatum, & plenum iis quæ dicta sunt. Ubi enim ad promissiones dicit quasi per angustam & aridam iis qui tristantur viam ad vitam, & per fletum dicit ad ter beatum prædicatum risum: quando autem non hoc perficit, vereor ne talia dicat, qualia qui nunc rident, quia lugebitis, & flebitis. Quorsum autem hæc à me dicta sunt, nisi quod velim insinuare quid ait: *Amaro verbo meo ridebo, & ostendere risum fletus, & fletum illum quo flebunt qui hinc rident, Deo forte hoc agente ut oriatur ipsis fletus; ibi Matth. 8. 12.*

agit Deus videns eos qui super peccatis pro-
priis flent: qui delicta sua lamentatur, jam
in malorum suorum conscientiam venit.
Atque utinam unusquisque nostrum ad u-
numquodque peccatum diceret: *Lavabo*
P. 6. 7. *per singulas noctes lectum meum, lacrymus meis*
stratum meum rigabo. Sicutinam unusquis-
que nostrum diceret de propriis peccatis
P. 41. 4. *Fuerunt mihi lacrymae meae panis die ac*
nocte. Cum sermo meus acerbior hic sit,
amarior inquam, quia me affligit, ut & pro-
pter illum indignantur auditores increpiti,
quando dicentem agere ferunt. Scio quia B
amaro verbo meo finis est risus; risus in-
quam qui beatus nuncupatur. Et hoc for-
tales sciens Propheta dicebat: *Quia amaro*
verbo meo ridebo. Jam quidem amaro verbo,
sed non jam video; ast *amaro verbo meo ri-*
debo, prævaricationem & miseriā inuocabo.
Deum invocat justus, sapientiam invocat
Prov. 1. 28 *etiam iniquos.* *Erit enim, inquit, cum inu-*
caveritis me, sed ego non exaudiām vos. Illic
quidem tam inusti quādū justi manifestum
est, quod invocent quandoque sapientiam:
Rom. 20. 13 *Et omnis quicunque inuocaverit nomen Domini-*
ni, saluus erit; hic autem Propheta dicit:
Prævaricationem & miseriā inuocabo: sicut
Deum, sic prævaricationem, sicut Dominum,
sic miseriā. Utique rem præclaram
invocat Jeremias, quando annuntiat dicens;
Prævaricationem & miseriā inuocabo. Ceterum consideranda sunt paetū que sta-
tuimus, & prævarications corum: quia
nonnunquam est male fædera fancire; &
post male fæcta fædera utinam invocare-
mus prævaricationem. Sed & eodem modo
si latam & spatioam viam consideravero,
quæ ducit ad perditionem, & quia incedens
in ea sum expers miseriæ, transeo à lata &
spatiovia, & venio ad arctam & angustum
& miseriā tolerans dico: *Miseriam inuocabo:* infirmabo fædera cum mundo & rebus
humanis; ut divina fædera resumam, præ-
varicationem inuocabo. Ita porrò deferens
vitam vix latagac spatioꝝ, & veniens ad an-
gustum & arctam, ut evadam miser sicut
Paulus, dicens: *Miseriam inuocabo.* Neque
Rom. 7. 24 enim omnis homo dicit: *Infelix ego homo,*
quis me liberabit de corpore mortis hujus? Sed
qui intellexerit corpus mortis, qui liberari
voluerit de corpore mortis hujus, is dicit:
Infelix ego homo: qui verò corpus amat, qui
frequens est, qui non credit seculum futu-
rum, non dicit: *Infelix ego homo,* sed bea-
tum prædicat semetipse, quod sit homo, &
quod in corpore mortis versetur. Sinon

γένωμα ταλαιπωρεις ὡς παῦλος, λέσβον. ταλαιπωρειαν ἐπικαλέσομαι. ἐγώ πᾶς αὐτῶν πρέπει ἐξεῖ. * ταλαιπωρεις ἐγώ ἄνθρωπος, πίς με ρύστεται ἐπὶ τῷ σώματος. Σωτήτες; αὐτὸς ὁ νοήσας τὸ σώματός τοῦ σώματος. Σωτήτες, ερέτος ταλαιπωρεις ἐγώ ἀνθετος. ὁ ἐφιλοσωματ, ὁ πολὺς, ὁ ἀποστολής μη.

semetipsè deliciis & voluptati, & non invocare misericordiam? Si quis igitur possit imitari Prophetam, etiam prævaricationem, uti exposuimus, invocet. Contigit autem anc' historiam esse veram etiam quoad Jeremiah: quoniam etiam in castigatione viam transgit: dixit enim illi Deus: Non ier. 16.2. accipias mulierem, neque facias liberos, & in castitate vixit: prævaricationem namque & misericordiam invocavit. Quia factus est sermo Domini in opprobrium mihi. Beatus Jeremias, cum non haberet aliud opprobrium quam verbum Domini: nos autem infelices habemus opprobria, non propter verbum Domini, sed propter nostra peccata, & opprobriis afficiemus, pro quibus impeginus, & illusimus, & contumelias patimur pro malitia nostris. Verum Servator istiusmodi opprobriis non vult nos onerari dicens: Beati M. 5.11. estis, cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos propter me. Gaudete in illa die, & exultate. Sermo igitur, inquit, Domini factus est mihi in opprobrium & in derisionem omni die. Deinde considera quam sint Prophetæ candidati homines, & non occultantes peccata propria sicut nos, & dicentes non ad eos qui tunc erant tantum, sed ad omnes generationes, si peccassent. Equidem me piger confiteri peccata mea vel coram paucis his, quia me damnaturi sunt audientes. Ast Jeremias peccati quid pastus non erubuit, sed peccatum suum descripsit. Peccatum enim erat quod inferebatur in isto: Et dixi: Non nominabo nomen Domini, nec loquar ultra in nomine ipsius. Edoctus fuerat omnia facere in nomine Domini, in nomine Dei operari; tu autem dicens: Non nominabo nomen Domini. Cæterum quale nomen cunctarum nominare? nomen Deorum aliorum? Nolite obliuisci in cordibus vestris. Et ait: Non nominabo nomen Domini, nec loquar ultra in nomine ipsius. Dicit hoc itaque humani quidpiam passus: cuiusmodi quidpiam patiendi & nos sæpenumero periculum incurrimus, & maximè si concilicat quis sibi ob doctrinam vel sermonem aliquid ærumna atq; afflictionis & odii interrogatum fuisse. Frequenter ait: Secedo, quid mihi & negotiis, si exinde odiosus sum, ex eo quod doceam, quod prodigam sermones, ut quid non potius secedo ad eremum & quietem. Iltiusmodi perperius est Prophetæ dicens: Et dixi: Non nominabo nomen Domini, nec loquar ultra in nomine ipsius. Sed in hoc bonus Dominus qui prohibet talia talium pecca-

* τέττυ μιστός εἰμι, ἐπὶ τῷ διδάσκειν, ἐπὶ τῷ περιγράφειν· τῷ λόγῳ, διὰ τοῦτο μάλλον αὐτούς χωρέω. Επὶ τούτων ἐγένεται καὶ τοῦτο πονήσαν. Ταῦτά τι πέπονθε καὶ ὁ περιγράφων λέγει, οὐ καὶ ἄπα. οὐ μηδ ὄνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου, οὐ μηδ λαλήσω. Επὶ τούτῳ ὄνοματι αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο. Επὶ τέττῳ δύγαδος κύριος οὐκαλύπτων ταῖς τοιάντας ἀμετέπαις τῷ πλικεσθεὶν.

Ἐὰν ἀφῆτε τὸν τασσόφυλλον αἰλυθεδοναὶ ἀπόντα
τον τασσένδραν. ἀλλὰ καὶ ἐν τέτοιῳ αἰτεῖσθαι
τὸν ἀφῆται τὸν ἀρημόνον πε-
τηκαλέσσεται. καὶ ἀφῆται τὸν ἀρημόνον πε-
τηκαλέσσεται. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. ἐγέρθετο * Ἰησοῦς, οὐ τῇ καρδίᾳ
με αἴδει ποιεῖν καρούμδρον, φλεγόμδρον ἐν τοῖς *

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

οὐκαπάπιτος. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι
ποικιλούσιαν. εἰπεὶ μὲν γάρ. ἐμπόνομάσθι

Α τα, non permisit ut istiusmodi, cum hæc di-
ceret Propheta, verificaret, sed in hoc præ-
varicationem invocaret, & effecit ut Jere-
mias dictum suum redderet irritum. Dix-
erat enim: Non nominabo nomen Domini, nec
loquar ultra in nomine ipsius. Et factus est, in-
quit, in corde meo quasi ignis ardens, urens in
offibis meis: Objecit peccatum quod fece-
rat dicendo: Non nominabo nomen Domini,

nec loquar ultra in nomine ipsius: & abjecit
peccatum Jeremias simul ac diceret: Utinam & ego simul atque peccavi, ac dixi ver-
bum peccans, sentirem ignem factum in

corde meo ardente, & urentem sic, ut non
possem ferre. Nec si sanè, num utile quidpi-
am tali actanto auditorio dicere possim, ci-
licet adhuc esse speciem ignis minimè sub-
fensum cadentis, qui dolore suo cruciet eum

qui pœnâ dignus sit, quo minus ferat ipsum:
dixit enim: Factus est in corde meo quasi ignis
ardens & urens: nec in corde meo solum, ve-
rum etiam in offibis meis: & dissolutus sum
undique, & non possum ferre. Vereor ego ut
utilis istiusmodi in nobis ignis existat, sicut

in corde factus est Jeremias: verum non su-
mus illum perpesi; si ipsum perpesi fuisse-
mus, & duo ignes proponerentur, scilicet
hic ignis, & externus ille quem cernimus in
iis qui à gentium ducibus comburuntur,
hunc utique præ illo potius eligeremus: si-
quidem ille adurit superficiem, hic vero cor
adurit, & incipiens à corde ad omnia offa

penetrat, ipsaque ubi pervaferit, transit ad
totum comburendum, atque ita ingruit, ut
is qui comburitur sustinerè non possit. Novi
etiam latrones hunc ignem non potuisse su-
stinere, propter dolorem ab hoc igne ma-
nante. Alius est dolor quem ab hoc igne

Descriptus Jeremias dicens: Et factus est in corde meo sicut ignis ardens, urens in offibis meis, & dissolutus sum undique, & non possum ferre. Hunc ignem accendit Servator cum

dixit: Ignem veni mittere in terram. Et cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

E Cleophas dicentes de sermonibus ejus: Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum aperiret nobis Scripturas? Hic cor urit, igni cum Simonis, tum Cleophas audi-
dicens: Nonne cor nostrum ardens erat? Quis modo dignus est accipere istum ignem in corde? Ne frustra illum accipiat, volo de-
scribere, quis sit, qui ignem istum in corde habet. Depinge mihi duos qui eodem ge-

ter. 20. 9. cum illum ignem accendit Servator, idcirco incipientibus audire ipsum exordium fa-
cit ab igne, & primum mittit ignem in cor
orum: id quod confitentur Simon &

nere peccati surpitudinis & impuræ forniciationis peccaverint, & ex his duobus fornicatoribus, altetur quidem minimè dolentem, neque contristatum, neque compunctum, sed id quod in Proverbis de muliere meretrice dictum est patientem, quæ opere patrato abluta, nihil ait absurdum se perpetrasse. Vide etiam mihi alterum post haustum peccati non valentem id sustinere, sed à conscientia punitum, corde vexatum, comedere ac bibere non valentem, neque judicio, sed præ dolore penitentia jejunantem. Depinge mihi talum tota die tristem, & afflictum, incidentem, rugientem à gemitu cordis sui, cum videat peccatum suum in conspectu suo, coram se jugiter reprehendens: & vide talem non ad unum diem, neque ad unam noctem, sed longo tempore vapularem. Quem ex his duobus præfers? quem dicis esse spei melioris apud Deum? an illum qui fornicatus fuit, & non curavit, sed doloris expers mansit, ita ut etiam lascivia sese dederet? vel illum qui post unicum peccatum luget, lamentatur? Hunc utique manifestum est spebus niti melioribus: quantò enim amplius signe doloris uritur, tantò majorem misericordiam adipiscitur, estque illi tempus punitionis sufficiens, hoc quidquid isti fornicatio & lugenti conceditur ad supplicium: cumque prefens tempus huic sic proficuum punitio, ideo hunc fornicarium ordinavit hic puniendum, & quando luctu ipsum afflxit, & vidit luctum esse abundantem, ne forte, inquit, abundantiori luctu talis absorbeat, conformatum super illum charitatem. Unusquisque nostrum conscientiam ipse suam discutiat, & videat, quid peccaverit; quia oportet ipsum puniri: optet à Deo hunc ignem, qui in Ieremia fuit, super se venire; deinde illum qui super Simonem & Cleopham venit, ne alterius ignis servetur. Nisi enim hinc ignem sumpergit, sed peccaverit, & non curaverit, isti ignis reservabitur. Et factus est in corde meo quasi ignis ardens, urens in ossibus meis: & dissoluta sum undique, & non possum forre; quia audi vi vituperationem multorum congregatorum undique. Inculpatus beatus Ieremias, excepto inquam hoc exiguo peccato, & si quod alius leve commiserit, à plurimis vituperabatur; sed multitudinis vituperium laus erat ei apud Deum. Dicebant nimirum vituperatores isti: *Insultate, & insultemus in eum omnes viri amici ejus: obseruate mentem ejus, si decipietur.* Aliâ

10. 10. *θεριζούμενων κυκλόθεν. ὁ ἀμεμπός ὁ μακάριος ἡ ιερεμίας, καὶ ἡ πολλαῖς λέγω τετταὶ μικροὶ ἀμαρτήματα, καὶ ἡ πολλῶν πολλῶν. ἀλλ' ὁ ἡ πολλῶν πολλῶν θεριζούμενος, καὶ ἡ πολλῶν πολλῶν φρεγόμενος, οὐ τοις ὅσοις με.*

¶
οὐατ. σατε τις Πάνοιαν αὐτός, * εἰ απατούστετα. οὐαλει απάτην εὐελογούσιν αὐτὸν απατούσαι-
λέπριον, ἐναντίαν την απάτην, φει δέσπιτεν. ηπά-
τος με κύριος. οὐ πατέτην. λέγετο δέ οὐτοις
πάποιαν αὐτούς καὶ διωργόνεα αὐτούς, καὶ
ληφόμενα την εὐελογην ήμερος οὐτούς. οὐον.)
ιδικῶν οἱ οἰλεχθέντες Πάτηταις οὐδεις αἱ μαρτι-
αῖς, οὐδεις οὐτοις εὐελογητες ημεκτῆς, λέγετο: λη-
φόμενα την εὐελογην ήμερος οὐτούς. Τις τόν
πεποιηματιν, οἱ οὐρανοις πεισθέντες.
οἱ αδικητέτες γράπεισθήπεις αἱ μαρτιαῖς εἰς
επιστρεψον αὐτές, οἱ οἰνολατροις αὐτές, πλευ-
ρον, επιτίμων, επιεισαγαγούσιν, καὶ κατεδικασαν
από Λόρδον θανατηπού. αἱ μάρτιοι φοιτοις οἱ ερε-
μιας Πάτηταις οὐδεις οὐτοις οὐτοις οὐτοις.
οὐδεις οὐτοις μαρτιητης ιχνων εαν δρόμεθα
οποίεις ήμερος έναν ζητη, οὐ το πρόξενον τοιαδε-
ξομεθα, Πάτηταις ημετέρεσις αἱ μαρτιαῖς δεχό-
μενοι, οἱ ποιερειας οἱ οὐρανοις, κύριοι γί-
νεται μεθηπτοι καθησις μαρτιητης ιχνων.
οἱ διατέτοδοι οὐδεις οὐτοις. οὐχι εποδη
σφόδρα, καὶ οὐκ εὐόποταν αἱ μαρτιαῖς αὐτούς. οὐ
τοστο ζενον αἱ μαρτιητης & λέγετοι εαν-
των οἱ μαρτιαῖς. οἱ κύριοι λει μηδεκα-
μηνοι, καὶ διναντα (τασχέεις αὐτοῖς θνέας
διακόνης) μηποτε έν αἱ πολλα θειερεια
αναφέσσεται * εἰστὸν σωτῆρα, οὐτε διναντα
τοιούτοις έναν. Πάποιαν γρά, καὶ Πάποιαν αὐτούς
εργαταιοι Πάτηταις οὐτοις. οὐ κύριοι λει
μηδεκατοι μαρτιητης ιχνων. οἰα τετρ
ειδειν, καὶ νοησαι οὐκ ηδύνατο οἱ διώκοντες
αὐτούς ιερούς. οὐχι εποδησαν σφόδρα, καὶ οὐκ
εὐόποταν αἱ μαρτιαῖς αὐτούς. οὐ τοστο ζενον αἱ
μαρτιητης & λέγετοι εαν την τας αἱ μαρτιαῖς, αἱ
οἱ αἱνούσι οὐκ Πάποιαν ήσον). αἱ μάρτιοι οὐ πό-
νοι τοι αἱνούσι τετρ Πάποιαν ήσον) αὐτούς αἱ αἱ-
μια. ήμερος οὐρανούμερος οἱ δι αἱνούσι αἱ αἱ-
μιας οὐκ Πάποιαν ήσον). καὶ οὐδεντες * με-
λούσια θ. μὴ οὐψιοφρέγη, αἱ μάρτιοι φοει. οὐ
γράθεις την καὶ φύσιν κλαδεων εἰς έφεστα, οὐ
πω μαλλον την τασχέα φύσιν & φειστεται, κύριος
εν τη διναμεων μεθηπτοι δικαιαζων δικαια,
σωμιον νεφρος η καρδιας ο κύριοι δοκιμαζει
μηδεκατοι, διποικιμαζει ο ἀδικα. οὐ έσω,
οὐατ. ηα έτως ονομασω, τερπεις την δικαιων καϊ-
κων. έτος οὐ κύριος η συνιων ειν νεφρος ο καρδιας * ουθαδε μεν έν γέλεστημ οη σωμιων
ειν νεφρος καὶ καρδιας. ο μηποτε αἱλο οη τη σωμιναν νεφρος καὶ καρδιας, αἱλο τη
οειδειν καρδιας η νεφρος. ο παντων ο καρδιας ο νεφρος, αἱλο την ημερηποτων.
εφιημι γρα τη σημανονδρια θ, έταζειν, οηδε λέγεται τη βιώ τετρ Πάτηταις θα-
βει 3
απο-
τελεσθαι. οηδε λέγεται τη βιώ τετρ Πάτηταις θα-
βει 3
απο-

quentur in tribunalibus : ubi alii quidem A
examinant, alii vero examinantur, hi autem
etiam in doloribus gravissimis versantur.
Tortores itaque scruntur latera, scruntur
corpora ; Dominus autem solus novum
habet scrutandi modum ; scrutatur enim
corda ; & in solius Domini potestate est
scrutari corda & renes. Latronum hinc la-
tera ex prescripto praesidis fiducantur; ibi
autem non ex prescripto Dei, sed ab ipso
met Domino renes & corda cuiusque ex-
aminantur. Nisi forte hic dixerim, cum ve-
ro qui praecepit esse Patrem, & Verbum esse
quod scrutatur corda & renes, & omnibus
torturis omnibusque doloribus graviora
esse tormenta Verbi, cum corda renesque
scrutatur. Quamobrem agamus omnia, ne
isti inquisitione tradamur; quia inquisitione
minus quid arbitror pati eos qui traduntur
dictis in Evangelio exactoribus: multis enim
traduntur, fortassis pluribus exactoribus
sub initium, cum necdum digni evaserint,
ut uni verbo corda renesque scrutanti tradantur. Dives ille necdum dignus erat, qui
corda renesque scrutanti tradiceretur; idcirco
a pluribus torquebatur: postmodum autem
etiam ille hoc patitur, nisi dolore excrucia-
tus scrutinium sustinuerit. Veruntamen ea
qua nos manent sunt exactores, & scrutans
corda & renes de peccatis nostris : a quibus
peccatis nisi statim liberemur, in iis habem-
us: ideo resurgentes a Deo auxilium po-
steleimus, ut in Christo Iesu beatificemur ;
cui honor in secula seculorum, Amen.

σανιζωρίων ἔπιτοῖς * δικαιοποίους. ὅπερι μὲν ^{οὐτα}
ἔταιςι, οὐ δέ ταξιται, τοῖς δέ εἰσι καὶ οἱ πο-
νοὶ βασιλέων. οἱ μὲν ἐν κολασμῷ ἔταιςι ^{οὐτα}
πλειστοί, ἔταιςι σώματα. καὶ μὲν
κανονέχτερόποντεστομῆρ. ἔταιςιν τοῖς κα-
δίας. καὶ μόνον ταχειῶν * ταξιτεῖτο ^{οὐτα}
τοῖς καρδίας καὶ νεφελές. λησταὶ τοῦτοντα ^{οὐτα}
χονταιτο ^{οὐτα} ταξιταξιν τηγανύμετοντα, οὐδὲ
επὶ οὐ ταξιταξιεστες, ἀλλ' οὐτα ταχειῶν
ἔταισι πενθρές καὶ καρδίας. εἰ μηδεγι-
τεῖται λέγω, τοῖς μὲν ταξιταξορόρον εἴη τον
ψὸν, τὸν δὲ ταξιτάσοντα εἴη τον πατέρευον ^{οὐτα}
τὸν λόγον ενεγκαὶ τὸν ταξιταξαντα καρδίας καὶ νεφελές,
καὶ πασῶν γε νομίσω βασιν, πάντων τοῦ
πόνων βασιτεσσε ^{οὐτα} διὸ λέγω, οὐτα ^{οὐτα}
ταχαρδίας καὶ νεφελές διὸ πανταπεπίπομπων
μὲν μὲν ταξιταξορόρον εἴη τον ταξιταξαντα, ^{οὐτα}
ἔταισι διοματα ταξιταξαντον τοῖς ταξιταξο-
μένοις τοῖς λεγομένοις εἰ τοῦ διαχειρίτων βασι-
ντας. πολλοῖς δὲ ταξιταξοροτα, ταχατέσ-
βασιντας ^{οὐτα} τηλε δεχθει, εδέπω αἰγαγι-
νόρροροι ταξιταξαντος εἰ τοῦ λέγω τον ταξιταξο-
καρδίας καὶ νεφρός. οὐ πλέσται ^{οὐτα} εἴη
πανταπεπίπομπων, ταξιταξορον τον ταξιταξο-
διας καὶ νεφρός. διὰ τοῦτο ^{οὐτα} πλειστοντα ^{οὐτα}
σανιζεῖτο. οὐτερον ^{οὐτα} τοῖς εἴη τον ταξιταξο-
μένοις διοδιαρύται ταξιταξαντος πάντων τον ταξιταξο-
ρον τηλε εἴη βασιν, καὶ τὸν ταξιταξο-

Ταῖς καρδίας καὶ νεφελές ἐπὶ τοῖς ἀμαρτυρίασιν ἥμιν: ὃν ἀμαρτυρίαν εἰ μεταπλασθῆμε, εὐ τέτοιος ἐσόμεθα. διὸ ἀναστήντες την δύο θεές Βοηθείαν αὐτοῖς εὐχετῶσθε μακαρεῖσθαι. ὃν δόξαν εἰς τέλος * αἰγάλεας τῷ αἰγάλεῳ, αἰμινός

EXPLANATIONEM

In Jeremiam Prophetam:

in illud:

1er. 44. 22. Non poterat Dominus sustinere à facie
iniquitatis vestræ.

THE OMLIAS

Digitized by srujanika@gmail.com

612 *W. S.*

Οὐκ ἡδωμάτε κίνητο· φέρετον δὲ τοιούτος
πονηρίας υἱόν.

Interprete JOANNE TARINO.

Si quando legens Scripturam incidas in sententiam, in quâ sit lapis offenditio[n]is, & petra ruinæ, accusa te ipsum; neque non

Εάν ποτε σιναγωγών την γραφήν ^{ποτε} _{πρώτην} κόψῃς νούμενατί * ὄντικαλωλίθῳ τεσσαράκοντατο, καὶ πέτεραν σκανδάλον, αἴγαρον _{τόν}